სახალხო გაზეთი

№ 175 ოთხშაბათი, 14 დეკემბერი, 1911 წ. წელიწადი მეორე. № 475

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე პეტიტით ღირს 15 კაპ., უკანასკნელზე—10 კაპ. სხვა ადგილებიდან გავაკაიის გარეშე მიღებულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი პეტიტით ტექსტის წინ 20 კაპ., უკან—10 კაპ. ხანგლივიარო განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითო ჯერ ხაფასობს 4 ხაათამდე ღირს 3 მ. 4 ხაათის შემდეგ მიიღება მხოლოდ თვით სტამბა „ხალხანში, მადათოვის ქუჩაზე და ღირება 4 მანეთად.

განცხადებანი იმ პირთა, ფირმათა და დაწესებულებათაგან, რომელნიც კავკაიის გარეშე არიან, ან მთავარი კანტორები და განყოფილებანი აქვთ, მიიღება მხოლოდ ხავაჭრო ხაზლის ლ. და მ. მეტყლ და ამბ—ბის განცხადებათა ცენტრალურ კანტორაში მოხკოვში, მიასნიცკის ქ., ხ. ხიტროვისა და მის განყოფილებებში: პეტერბურგში—მოხკოვაია 11, ვარშავაში—მარშალკოვხკის ქ. 130, პარიზში—ბირუის მოედანი.

ხელის მოწერა და დახაბეჭდი განცხადებები მიიღება „სახალხო გაზეთის“ რედაქციაში და კანტორაში ყოველ-დღე კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9 ხაათიდან 3—მდე. ხალამოთი 5-დან 7-მდე.

ხელ მოუწერელი წერილები არ დაიბეჭდება; დაუბეჭდავი მცირე წერილები და კორესპონდენციები სულ არ ინახება; ინახება ერთის თვის მხოლოდ დიდი წერილები და მოთხრობები. პირადად მოლაპარაკება შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, დილის 10 ხაათიდან ხაშუალოდ 3 ხაათამდე. ადრესის გამოცვლა 40 კაპ.

რედაქციის ადრესი: სახალხის ქ., დ. ზ. სარაჯიშვილის სახლი, მისახალი ეზოდან

ფოსტის ადრესი: წერილებისთვის და ფულისთვის Тифлисъ, газ. „Сахалхо Газети“ ящ. 190.

ცალკე ნომერი ყველგან ერთ შაურად.

დამატებანი ნომერი (კვირაზე) 7 კაპ.

ყოველ-დღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გამოცემა.

მიიღება ხელის მოწერა 1912 წლის

„სახალხო გაზეთზე“

ყოველ დღიურ გაზეთის გარდა 1912 წელსაც გაზეთს ექნება

„სურათებიანი დამატება“

(კვირაობით).

პრემიად 1912 წლის წლიურ ხელის-მოწერთ მიეცემა ქართულ სიტყვაკაზმულ საზოგადოების კრებულის პირველი ტომი შეიძინა სრულ საკუთრებად. კრებული დაახლოვებით 500 გვერდიანი იქნება, იბეჭდება და ხელის-მოწერთ დაურიგდება **იანვარშივე**.

„გრდემლი“, რომელიც „სახალხო გაზეთი“-ს რედაქციამ

გაზეთის ფასი წლით 8 მ. 50 კ. ექვსი თვით 75 კაპ.

ხელის-მოწერმა, რომელიც პრემიის მიღების ფოსტით მოისურვებს, გასაგზან ხარჯად უნდა გამოგზანოს ხელის-მოწერის ფასთან ერთად კიდევ **ექვსი შაური**. ქუთაისისა, ბათომისა, სოხუმისა, ფოთისა, გორისა და თელავის ხელის-მოწერნი მიიღებენ პრემიას ადგილობრივ აგენტთაგან.

ხელის მოწერის პირობები:

1) წლიურ ხელის მოწერით გაზეთის ფასი (8 მ. 50 კ.) შეუძლიანთ გადაიხადონ ნაწილობით მხოლოდ შემდეგ ვადებზე: ხელის მოწერისათანავე 3 მან.; 1 მარტამდე—2 მან.; 1 მაისამდე—2 მან. და დანარჩენი 1 მ. და 50 კ. 1 ივლისამდე.

2) გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის 1 რიცხვიდან, მხოლოდ სრული თვეებით და არა უმეტეს 1912 წლ. გასულისა.

ხელის მოწერა მიიღება:

1) „სახალხო გაზეთის“ კანტორაში (სასახლის ქ., სარაჯიშვილის სახლი, შესავალი ეზოდან), რომელიც ღიაა დილის 9—3 ხაათამდე და ხალამოს 5—7 ხაათამდე, გარდა კვირა და უქმეებისა. 20 დეკემბრიდან-კი ღია იქნება: დილის 9 ხაათიდან ხალამოს 8 ხაათამდე, კვირაობით და დღესასწაულებში დილის 11 ხაათიდან ნაშუადღევის 3 ხაათამდე.

2) ქ. ზ. წ. ქ ხ. მოავარ გამგეობის წიგნის მაღაზიაში: სასახლის ქ., თ..ახნ. ქარვასლა.

3) ფოსტით: Тифлисъ, груз. газ. „Сахалхо Газети“, п. ящ 190.

წიგნის მაღაზიების საყურადღებოდ: წიგნის მაღაზიებს, რომელნიც მიიღებენ ხელის მოწერას და ფულს გამოგზანიან არა უგვიანეს 29 დეკემბრისა საკომისიოდ მიეცემათ 5%.

ტელეფ. № 795 **ქართული თეატრი** ტელეფ № 795

— იაფ-ფასიანი წარმოდგენა —

ხუთშაბათს, 15 დეკემბერს, 1911 წ.

ქართულ დრამატიულ ხაზოგადოების დახის მიერ წარმოდგენილი იქნება:

ხელმეორედ ცნობილი პიესა ჯერომ-ჯერომისა

„ქალის ჭკუა“

პიესა 3 მოქმ. კომედია 5 მოქ. თარგ. ვ. გუნიასი.

მონაწილეობას ღებულობენ: ქ-ნნი ვიქტორელი, კარგარეთელი, პიერეტა, ჩერქეზიშვილი; ბ-ნნი: ბერიშვილი, გუნია, მგალობლიშვილი, შათირიშვილი.

დასწყისი ხალამოს 8 ხაათზე. ადგილების ფასი ერთი-ორად დაკლებულია. ანგხი: შემდეგი წარმოდგენა გვირას, 18 დეკემბერს, პენეფისი ა. ვ. კარგარეთელისა: „მადამ ხან-ჟენ. მზადდება: „იულიუს კეისარი“, „ანტიგონე“.

რეჟისორი, კ. შათირიშვილი. (2—983—1) ქართული დრამატ. ხაზ. ადმინისტრაცია.

ზუბალაშვილების ხახალხო ხახლი

კვირას, 18 დეკემბერს (დილით), 1911 წ. ი. გრიშაშვილის მიერ გამართული იქნება

ხალიტერატურო დილა ხამს განკუთვნილებად.

I. დეკლამაციები ქართულად:

1) გიორგი გვაზავა წაიკითხავს ლექციას: ტოლსტოის „ცოცხალ გვამზე“

2) ხარგის კაკაბაძე წაიკითხავს ლექციას: „როგორ შესდგა ძართველი ერი“

II. დეკლამაციები, მოთხრობები, კუპლეტები და სიმღერა:

გოტე ყიფიანი: „დაბე ჩვენი ქალაქი რა რიგად გაბრწყინებულა“, ბ. აბრაბირელი „ნანი-ნანა“, ქ-ნი ფქვიტი „მიქელ ანჯელო“, თ-დი კოლა გრიხთაკი «განდგომილიდან», კონხტან ანდრეხი „ეხკიზი“, ხიფრ. მგალობლიშვილი „გლეხური ხცენები“, ვ. ნემი (ქუთაიური მხახიობი) „იმერულ-ებრაულური ხცენები“.

მეხამე განყოფილება:

ალ. წულუკიძე „ტყემალი“ და ეგალაშის, გ. მაყაშვილი „ამირანი», ა. ადამიძე „გინტხური ხცენები“, ხვ. ყიფიანი „შთვრალი ინდაურები“, ოხიკო ბარათაშვილი «ხიმღერა თარზე“, ი. გრიშაშვილი „ოლ-ოლ!“ მ. ხაფაროვი და ნ. გოგორიძე იმღერებენ აწალ კუპლეტებს „ვაი-ვუის“ ხმაზე.

ადგილების ფახი 5 გ—დან 50 გ—მდე, დახაწყისი ნაშუადღევის 1 ხაათზე, ბილეთები იყიდება თეატრის კახაში. გამგე ბ. ახტხპირელი. (1—1686—1)

ხაბურთალოზე მშვენიერ ალაგას, ახლად აშენებულ ეკლესიისა და ღიღუბის მომავალ ხიდის მახლობლად დაიჩრა 20 დესეტინა მამული და იყიდება წვრილ ნაკრებად ოთხ-კუთხ ხაჟენი 80 კ.-დან. მსურველთ შეუძლიანთ მიჰმართონ ოლღას ქუჩაზე, სახლი № 6, სოლომონ ივანეს ძე თაქთაქიშვილს, დილის 9 ხაათიდან ნაშუადღევის 3 ხაათამდე, ხალამოს 5 ხაათიდან 8 ხაათამდე. უმორჩილესად ვთხოვთ მიწის მყიდველებს, რომ ხიყვის დროზე შემოატანონ დარჩენილი ვადა, თანახმად ჩვენგან მიღებულ კვიტანციისა. (წ.—1147—195

ტფილისის ქერქზე ხამკურნალო

ბაფართოებულია და ხტაციონალური განყოფილებაა

მოწყობილი 50 ხაწოლით.

განსაკუთრებითი ხამშობიარო განყოფილება.

ქსენიევის ქუჩა, ხაკუთარი ხახლი, № 7, ვეტცელის ხახტუმროსთან. ტელეფონი № 590.

ტაციონალურ ავადმყოფების მიღება შეიძლება ყოველ წამს, მხოლოდ გარეშე მოხიარულე ავადმყოფებს მიიღებენ შემდეგი ექიმი-ჭალი ვერბიცკახა-ფირადოვახა ლ. ე.—ხამშობიარო და ქალის ხნეულ. ყოველ დღე 11—12 ს.

ხვედენაშვილი ხ. ბ. ნერვ. და ვლგ., ხაბათ., 10½—11 ს.

დვალიანი რ. ხ.—შინაგ. და ნერვებ. ყოველ დღე 1—2 ს.

ბალდახაშვილი ვ. ვ. შინ., ხამშ. და ქაბ. 10—12 ს.

ქიქოძე ტ. ხ. შინაგანი. ორშაბათობით და ოთხშაბ. 9—10 ს.

მანსვეტოვი ვ. ხ. შინ., ორშ., ოთხშ., პარახკ. 2—3 ს.

მუხნელიშვილი ვ. ხ.—თვალისა, ორაბ., ოთხშაბ. და პარახკ. 2—2½ ხაათ.,

მზარეულოვი ხ. ი.—კანისა და ვენერ ყოველ დღე, 1—1½ ს.

ხამკურნალოს აქვს მოწყობილი Ehrlich-hata) აქვს აგრეთვე ხაკუთარი მიკროკიმიური რ და ბაქტერიოლოგიური ლ ბორატორია, რომელსაც განაგებს ექიმი ე. გ. ფედოროვი.

რჩევა დირს 50 კაპ., ხაწოლები 2 მანეთიდან დაწყებული. ოპერაც. კონხულტაც., ელექტრონით წამ., მახხაკი, ყვავილის აცრა, ძიძათა შემოწმება და სხვა შეღავათი. ხაფასურით, (წ.—1089—830)

ახალი კლუბი

რადგანაც 8 დეკემბერს, 1911 წ. ხაზოგადო კრება კლუბის წევრთა არ შესდგა, წევრთა და-მუდმივ სტუმართა ამოსარჩევად, დანიშნულია მამისახლისთა ხაბჭოხაგან

განმეორებითი ხაზოგადო კრება

ხუთშაბათს, 15 დეკემბერს. დახაწყისი ხად. 8 ს. (2—1608—2)

ხაჭირია პავილიონი ხამხატვრო ხახელოსნოხათვის.

ხახურველია ქალაქის შუაგულში იყოს.

აცნობეთ შემდეგის მისამართით: სახახლის ქუჩე, დ. ზ. სარაჯიშვილის სახლი, № 6. სასტუმრო „პალე როიალი“, № 17. იკითხეთ მხატვარი კ. ქავთარაძე.

(5—1439—1)

„ძმ. სეილანოვებ“-ს ახლად გახსნილ საქარხნო მაღაზიაში

გოლოვინის პროსპექტი, სახ. ზუბალაშვილისა, № 8

განსაკუთრებით ვურჩევთ მოიკითხოთ

თუთუნი „ეგვიპტისა“,

შეუდარებელი შერჩეული ხარისხისა

გირვანქა—2 მ 40 კ.-დან—10 მანეთამდე.

თუთუნი, სიგარები და პაპიროსები, როგორც რუსეთის, ისე საზღვარ-გარეთის საუკეთესო ფირმებისა 10% დაკლებით.

ითხოვეთ ხელსაწყო თუთუნის წევრისა. (100.1622.5)

დოქტორი მედიცინისა გერლინის უნივერს. გ. გ. მეგრაბიანცი ფილტვებისა, ძვლებისა, და სხვა ორგანოთა ბუბერკულინი.

მინაგან ხნეულებით ავადმყ. მიღება ყოველ დღე დილ. 9—11 ხაათამდე და ხალამოს 5—7 ხაათამდე. კათოლიკეთა ქუჩა, N 10. ტელეფ. 792. (თ 100—1524—55)

ვაგზლის კერძო სამკურნალო

გარედან ყოველ დღე მოსიარულე ავადმყოფთათვის.

გაგზლის ქუჩა, N 8. ტელეფონი N 695.

ე. ხ. გაშაკიძე—ყოველ დღე, შინაგან ავადმყ. 9 ნახ.—10 ს.

ა. ნ. დახახამაძე—ყოვ. დღე, კვირ. გარდა. სიფილ., კანისა და ვენერ. 11—12 ს.

ხ. ა. პოპოვა—ყოვ. დღე, კვირ. გარდა. ყელი, ყური და ცხვ. ხნეულ. 11—11½ ს.

შ. ა. მაჭელაძე—შინაგან და ბავშვთა ავადმყ. 1—2 ს.

ნ. ვ. შეღაქიშვილი — ქირურგიული და ქალთა ავადმყ. 1—2 ს.

მიკროსკოპიული, ბაქტერიოლოგიური და ქიმიური გამოკვლევანი; ავრეთვე ყველის აცრა და ძიძების გასინჯვა. ფასი ჩვეულისათვის 50 კაპ.

ოპერაციები და კონსილიუმი მოხიწვეთით

ხამკურნალო ხახელოსნო 606“-ით.

(წ.—1090—234)

ექიმი ხ. ნ. ხაბაკიანი მინაგანი და ბავშვთა ავადმყოფ. ხპეციალური ავადმყ., კეჟინა და ვენერ. მიღება დილ. 10—11 ს. (ბავშვ.) და 5—7 ს. (ხაზოგ.). მიმგილის პროსპექტ. № 36, ტელეფონი 382. 25—1442—93

ექიმი ჯ. არდაზიანი მინაგან და ბავშვთ. ავადმყოფ. (ხპეციალ. ფილტვების ხნეულება, ბისხლის ნაკლულება, რეგმატიზმი—ქარები). ტფილისი, ალექხანდროვხკის ქუჩა, N 3, დილის 9—12 ს. ხაღამოს 5—7. (25.899.36)

ექიმი ე. ვაშაკიძე იღებს მინაგან ხნეულებით ავადმყოფებს. დილით 8—9 ს., ხაღამოთი 5—7 ს. ბაქოს ქუჩა N 49 (ტ 531)

ექიმი ვ. მუსხელიშვილი მიიღებს თვალის ავადმყოფთ ყოველ დღე დილ. 9—11 ხაათ. დიდი მთავრის ქუჩ., N 67, ხაბლი ხვანიშვილებისა.

ექიმი ნ. ბ. ფულინი ქუდისა, ტხეარისა და ყურის ავადმყოფების მიღება დილის 12—1 ხაათამდე ხალამოს 6—8-მდე. ხვრგველის ქ. 8. (ტ.—1545—46)

ექიმი ზ. ა. ჭიჭელაძე იღებს ხინაგან და ბავშვთა ხნეულებიან ავადმყოფთ ყოველ ღღე ხაღამოს 5 ნახ.—6 ნახ. ხაათამდის.

ექიმი ე. ი. მინასიანცი მინაგან, ბავშვთა, კეჟიხა და ნაწლავ. ხნეულებათა, პრიზნელ პრობფხ. Mathieu-ის ხპეციალურ დილის 9—11 ს.-დე და ხაღამოს 6—7 ხაათამდე.

ცალიხ ქუჩაზე, № 29, ტელეფონი № 1067. (100—1117—60)

დოქტორი მედიცინისა

ი. ე. თიქანაძე

ხამკურნალოდ ავადმყოფის ხამშობია ოდა ხადღხტაქრო კლინიგების ორდინატორად ნამყოფი, იღებს ფეზმძიმეთ, დედათაბუნების, ხადღხტაქრო და ხამარდა ორგანოთა (გენერიულის გარდა) ხნეულებით ავადმყოფებ მანდილოხნებს. ყოველ დღე ხაღამ. 5—7-მდის. კერძო ბინა ქ. ხახ. N 18, თბ. ვაჩნაძისა, ოფიცერთა ეკონომიურ ხაზოგადოების მაღაზიის პირდაპირ.

ხამარდა ორგანოთა ხნეულებით ავადმყოფნი მხოლოდ ხუთშაბათობით და კვირაობით მიიღებიან. (თ.—1591—65)

ექიმი ნინო რცხილაძე მიიღებს ავადმყოფებს დილის 10—2 ს. ქუჩის მხახ. N 5.

ელექტროხისა და რენტგენის ხამკურნალო

მიხეილ გედევანიშვილისა

ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილ. 12—1 ს., ხალ. 6—7 ს., გაბინჯვა და გადება რენტგენის ხხივებით. ვერა, ყოფ. ტანგოს ქ., N 20. (წ.—1249—74)

ექიმი ზ. ხ კობეხრიძე

ქ. გორში

იღებს ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 9—12 ხაათამდე და ხალამოთი—5—7 ს-ზედე. ხვინარიის ქუჩაზე, ხახლი № 1, ზანგურიძისა. (25—968—7)

ექიმი ს. დიდიძის მაგივრად მის კაბინეტში ღებულობს ავადმყოფებს

ექიმი ზ ღლონტი ძე

ყოველ-დღე ხაღამოთი 6—8 ს. გლეხაბედის ქუჩა N 92, ტელეფ. N 1141. წამლება ფხუფხაგიდით და ატკბილ კაკაოდილატით. (25—1593—19)

ექიმი ა. ნ. დიასამიძე კანისა და ვენერიულ ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილით 2—3 ს. ხაღამ. 6—7 ს. ბუთმაბათობით მხოლოდ დილით 8—9 ს. კვირაობით ავადმყოფებს არ იღებს. მოხკოვის ქ. N ხაბლი ხაკამიდიოლა

ქირავდება

საუნული და ოთხი მშრალი ხარდაფი,

რომელიც ივარგებს საქონლის ხაწყობადაც. სოლოდაის ქუჩაზე, ოტენის ხახლში, № 8. (3.984.1)

არჩევნების შემდეგ

2

წარეკანდელ არჩევნებში რუხების გამოხვლასაც განსაკუთრებული ხიათი ჰქონდა. რუხები წინადაც ყოფილან დაინტერესებულნი ქალაქის საქმეებით, მაგრამ წარეულს ამ ინტერესმა ის ხპეციფიური ხახიათი მიიღო, რანაირიც ხაზოგადოდ „რუხულმა იდეამ“ რუხეთში. როგორც გამოირკვა, რუხებს ტფილისში ხაკმაოდ დიდი ძალა ჰქონიათ. რუხეები ვაჭრობა-მრეწველობას არ მიხდევენ; მაგრამ მაინც ხაკმაოდ ხახლის პატრონები აღმოაჩნდათ. ინტენხიურ მუშაობას. რუხებში შეეძლო შეექმნა ხაკმაოდ ძლიერი ხაარჩევნო ჯგუფი, რომელიც შეხამჩნევ გავლენას მოახდენდა არჩევნების პროცესზე. მიუხედავად ამისა, რუხებმა მაინც ვერ შეჰქმნეს ძლიერი ხაარჩევნო ჯგუფი, მაგრამ იმათი როლი წრეებდელ არჩევნებში ამ მხრით არ არის საინტერესო. წელს განსაკუთრებულის ძიძლიერით იჩინა თავი იმ ნაციონალისტურმა მიმართულებამ, როშლის ხაუკეთესო ხაომამადგენლებადაც ტიმოშკინი და პურიშკევიჩი უნდა ჩაითვალოს. ეგრედ წოდებული „შავ-რაზმელები“ უწინაც ყოფილან და ეხლაც არიან; ძველმა იმათ ხმას უწინაც კი, როდესაც რუხეთში „განახლებული“ წეს წყობილება არ იყო, არავითარი ფახი და ძალა არა ჰქონდა. დღეს კი, მიუხედავად იმისა რომ რუხეთში ხახალხო წარმომადგენლობაა, მიუხედავად იმისა, რომ არხებობს 17 ოქტომბრის მანიფესტი, რომელიც ბევრს კარგს რამეს გვპირდებოდა, ჰეშმარიტ რუხთა დაუხაბუთებელ წუწუნსა და მოთქმას ყურადღებას აქცევენ. სტოლიპინის ნაციონალისტურმა პოლიტიკამ იმდენად მოხ..ერხა რუხეთის ხაზოგადოების ერთი ნაწილი, რომ დღეს ხახელმწიფო ხათათბირო ხშირად თვით სტოლიპინზე შორს მიდის და მხოლოდ იმაზე ღა ჰფიქრობს, თუ როგორ ჩააყენოს არა რუხები აუტანელ მდგომარეობაში. არამც თუ ჰეშმარიტ რუხებს, ოქტომბრისტებსაც კი, რომლებიც რადაც წარმოუდგენელ მიუწდომელ მიზეზებისა გამო თვიანთ ოავს კონსტიტუციონალისტებს ეძახიან, ყველა არა რუხთ, აშკარაა თუ არა, რუხეთის ხახელმწიფოს ჰეგემონიალურ მტრად ხახავენ და, თანახმად ამ გვარ შეხედულებისა, ყოველ შემთხვევით ხარგებლობენ არა რუხთა უფლებების შესახღუდავად. ხასთია მოქმედება რუხის ნაციონალისტებისა და ისეთი „კონსტიტუციონალისტებისა“, რანაირიც „ოქტომბრისტები“ არიან.

ამ განსაკუთრებულმა ნაციონალისტურმა მიმართულებამ ამიერკავკასიის რუხებში მაგრად მოიკიდა ფეხი. „გოლოს კავკაზა“ იდეიური გამომხატველია ამ ჯურის ნაციონალისტთა გულის ზრახვათა. ვინც ამ გაზეთს ხისტემატიურად კითხულობს, ეცოდინება, რა თვალით უცქერის იგი ადგილობრივ მცხოვრებლებს, ან

რაში ხედავს იგი სახელმწიფოს სამსახურს. იგი არამც თუ რუს მცხოვრებთა ინტერესებს იცავს, არამედ საჭიროდ ჰიაჩნია, რომ ამ მცხოვრებთა ინტერესები სავსებით ექვემდებარებოდეს რუს მცხოვრებთა ინტერესებს. რუსეთში გაბატონებული ერია და სხვებმა, როგორც დამორჩილებულებმა, თავისსავე ხელით ფრთები უნდა შეაკვეცონ თავიანთ კანონიერ ურვილებს და ისეთს გზას დაადგნენ, რანაირსაც რუს მცხოვრებთა ინტერესი მოითხოვს. თუ ასე არ მოიქცნენ, რუსის სახელმწიფოს მოღალატენი იქნებიან. ასეთს აზრებს ავრცელებს „გოლოს კავკაზა“. ადგილობრივ მცხოვრებნი, რა თქმა უნდა, ვერ გაიზიარებენ ამ გვარ შეხედულებას. თავისუფალი კულტურული განვითარება პატარა ერისა სახელმწიფოს დალატი არ არის, და „გოლოს კავკაზა“-ს უსაფუძვლო მოთხოვნა, რასაკვირველია, დაუკმაყოფილებელი დარჩება. ამას ძალიან კარგად ხვედავენ რუსის ნაციონალისტები და თავიანთ მიზნების განსახორციელებლად ისეთს საშუალებას მიჰმართავენ, რაც უკვე ნაცადი აქვს რუსეთის ბიუროკრატიას. კურიალური სისტემა არჩევნებისა,—ის ის ლოზუნგი, რომელსაც იცავდა სტოლიპინი და რომელსაც მოითხოვენ დღეს რუსის ნაციონალისტები „გოლოს კავკაზა“-ს მეთაურობით.

ამიერ-კავკასიის უმაღლესს მთავრობას ცოტა სხვანაირი ტრადიციები აქვს. პირველი ვორონცოვი ასეთს უკიდურეს რუსულ ნაციონალისტურ პოლიტიკას არ აწარმოებდა; პირიქით, იგი სცდილობდა ქართული მწერლობა და კულტურა აყვავებულიყო. რა აზრით აწარმოებდა პირველი ვორონცოვი ამ გვარ პოლიტიკას, რანაირ შედეგს მოელოდა მისგან, ეს სულ სხვა საკითხია. მხოლოდ ის მაინც ფაქტად რჩება, რომ ქართველებს იგი სახელმწიფოს მოღალატეებად არა სთვლიდა და არც ქართულ კულტურის განვითარებას ხელს უშლიდა რუსეთის საფრთხეს. ეხლანდელი წარმომადგენელი უმაღლეს მთავრობისა სცდილობს, რამდენადაც კი შეცვლილი პირობები ხელს უწყობს, განაგრძოს პირველ ვორონცოვის ტრადიციები. გარეგნულად მაინც მისი მოღვაწეობა ასეთს შთაბეჭდილებას სტოვებს. მიუხედავად ამისა ადგილობრივი ადმინისტრაცია იმსჭვალება იმ ნაციონალისტურის აზრებით, რომლებითაც სტოლიპინი იყო გამსჭვალული. ეს პოლიტიკა შემდეგში უფრო გაძლიერდება და განვითარდება. პეტერბურგის მემარჯვენე პრესაში ხშირად უცხადებენ საყვედურს ეხლანდელ ნამესტნიკს და ადგილობრივ მცხოვრებთა ინტერესების მოსარჩლედ გამოჰყავთ იგი. ძალიან ცოტა სიმართლეა ამ ბრალდებაში, მაგრამ იგი მაინც საყურადღებოა. იგი გვიჩვენებს, თუ რა უკულტურობამდე ძიდის ამიერ-კავკასიის რუს ნაციონალისტთა სიძულვილე ადგილობრივ მცხოვრებისადმი.

ყველა ამას არც ისეთი დიდი მნიშვნელობა ექნებოდა, თვით ადმინისტრაციაც თან და თან რომ არ იმსჭვალებოდეს ამ გვარ აზროვნებით. წრევანდელ არჩევნების ხასიათი შესამჩნევად შესცვალა იმ გარემოებამ, რომ მთელი ქალაქი შვიდს საარჩევნო ხმად დაიყო, ამ ცვლილების შესახებ თავის დროზე იბეჭდებოდა წერილები ჩვენს გაზეთში. ეხლა სიტყვას ალარ გავაგრძელებთ. ვიტყვით მხოლოდ, რომ ამ დანაწილებაში გამოისახა სურვილები და სიმპატიები ადგილობრივ ადმინისტრაციისა. წინანდელი გუბერნატორი ლოზინო-ლოზინსკი, ენერგიული მომხრე ტფილისის საარჩევნო უბნების გამრავლებისა, სხვათა შორის, იმითაც ასაბუთებდა თავის აზრს, რომ ეს ცვლილება ყველა ერთ მისცემს. საშუალებას უფრო აქტიური მონაწილეობა მიიღონ არჩევნებში და ისეთი კანდიდატები აირჩიონ, რანაირიც თვითეულს მათგანსა ჰსურსო. გუბერნატორს, რა თქმა უნდა, რუს მცხოვრებთა მდგომარეობა აინტერესებდა. ეს იყო პირველი ცდა ადგილობრივ ადმინისტრაციისა ხელოვნურ პირობების შექმნისა რუს მცხოვრებთა ინტერესების დასაცველად. მაგრამ, როგორც არჩევნების შემდეგ გამოირკვა რუს ნაციონალისტების ორგანო მაინც კმაყოფილი არ არის. რუსებმა სხვებზე მეტი აბსენტეიზმი გამოიჩინეს და ისიც ვერ მიიღეს, რის მიღებაც მათ ხელთ იყო. „გოლოს კავკაზა“ კვლავ განაგრძობს იმის მტკიცებას, რომ რუსთა ინტერესების დასაცველად საჭიროა კურიალური სისტემა. იმასაც კი ჰსწუხს, თუ რომელ ერს ადგილი უნდა ეჭიროს ქალაქის თვითმმართველობაში. უყველაზე მეტი ადგილი უნდა დაეთმოს რუსებს, როგორც გაბატონებულ ერსა; მერე ქართველებს და სულ ბოლოს კი სომხებს. როგორ შეჰხედება ადგილობრივი ადმინისტრაცია „გოლოს კავკაზა“-ს პროექტს, არ ვიცით, მაგრამ თვით იდეა რუსთა ინტერესების უზრუნველყოფისა ხელოვნურის საშუალებით რომ ჭკუაში დაუჯდება, ეს ყოველს ეჭვს გარეშეა.

საქმე იმაშია, რა დროს აირჩევს ადგილობრივი ადმინისტრაცია ამ „რეფორმის“ განსახორციელებლად ან რანაირს საშუალებას მიჰმართავს.

კათალიკოსის არჩევნები

დეკემბერი.

ეჩმიაძინი (საკუთარ კორესპ.). კრება დაიწყო შუადღის 12 საათზე. დაესწრო ყველა 114 წარმომადგენელი. პარაკლისის შემდეგ არქიეპისკოპოსი სუკიასი წამოდგა, კრებულს თავი დაუკრა, მოკლე სიტყვა წარმოსთქვა და 32 დეპუტატის მიერ ხელმოწერილი პროტესტი წარუდგინა. ამ პროტესტში ნათქვამია, კრება კანონიერი არ არისო, რის გამოც ამ 32 დეპუტატმა გადასწყვიტა არჩევნებში მონაწილეობა არ მიიღოს და კრება დასტოვონ. 32 დეპუტატი კრებიდან გავიდა, გარედ თავმოყრილი ხალხი მათ ალტაცებით მიეგება. არჩევნების შედეგს გაცნობებთ.

ეჩმიაძინი. დღეს კათალიკოსის ასარჩევად კრება მოხდა. დაესწრო გრაფი ტიზენჰაუზენი. ეჩმიაძინის სამონასტრო ძმობის საბჭოს უხუცესმა არქიეპისკოპოსმა სუქიასმა დეპუტატთა კრებას სიტყვით მიჰმართა და განაცხადა: „ვინაიდან ოსმალეთის სომეხთა საპატრიარქო მთავრობამ დელეგატების არჩევნებში უკანონობა ჩაიდინა, დღევანდელ კრების დეპუტატთა შემადგენლობა უკანონოდ არჩეულად მიმაჩნია. ამის გამო სურვილი არა მაქვს მონაწილეობა მივიღო ისეთ სერიოზულ საქმეში, როგორიც არის სრულიად სომეხ-გრიგორიანთა ეკლესიის უმაღლეს წარმომადგენლის არჩევა“. ამასთანავე კრებას წარუდგინა ტფილისისა, ასხაბადისა, შემახისა და ბესარაბიის ეპარქიათა წარმომადგენელთა მიერ ხელმოწერილი პროტესტი, რომელზედაც ხელს აწერს ექვსი არქიეპისკოპოსი, ცხრა არქიმანდრიტი, დეკანოზები და ერისკაცი დეპუტატები. არქიეპისკოპოსი სუქიასი ამასთანავე კრებიდან გავიდა. მას თან გაჰყვა პროტესტზე ხელის მომწერი 28 დეპუტატი, რომელთაც რწმუნებულებიანათ 32 ხმა აქვთ. კრებიდან გასულ დეპუტატთა რიცხვი რუსეთისა და ოსმალეთის მცხოვრებ სომეხთა წარმომადგენლების თითქმის ნახევარს უდრის. იგინი არიან რწმუნებულნი შემდეგის ეპარქიებისა: ტფილისისა, ყარაბახისა, შემახისა და ბესარაბიისა:

ნაფიცი ვექილი სპენდარიანი ს. ჩერკეზოვი, მედიცინის დოქტორი ზაქარიანი და ნაფიცი ვექილი გ. ჩუბარი.

ტაძარში დარჩენილმა დეპუტატებმა სრულიად სომეხთა საკათალიკოსო კანდიდატად ოთხი დაასახელეს. დურიანი—84 ხმით, სურენიანი—86 ხმ, მესროფი—78 ხმ. და ოვაქიმიანი—63 ხმ.

არაქელიანი.

ახალი ამბავი

ტფილისი

◆ **სახელმწიფო სათათბიროს დეპუტატი თ. ი. როდიჩევი** მოკლე ხანში ტფილისში ჩამოვა და 24 და 25 დეკემბერს ლექციებს წაიკითხავს შემდეგს თემებზე: 1) „გლეხთა განთავისუფლება“ (1861 წლის 19 თებერვლის რეფორმა) და 2) „ა. ი. გერცენი მისი ნაწარმოებნი“.

◆ **სახუნივერსიტეტო მიწა** (200 დეს.) ტფ. სათავად-აზნაურო საადგილ-მამულო ბანკმა 1.320,000 მანეთად შეიფასა და თანხმობა გამოაცხადა ქალაქის თვით-მმართველობისაგან გრძელის ვადით დაიგიროვოს 792,000 მან. ფული შეტანილ იქნება სახელმწიფო ბანკის ტფილისის კანტორაში, როგორც შეწირულება ტფ. უნივერსიტეტის საჭიროებისათვის.

◆ **მათემატიკის მასწავლებელთა კრებაზე**, რომელიც საშობაოდ პეტერბურგში მოხდება, კავკასიის სამოსწავლო ოლქის წარმომადგენლად ტფ. ვაჟთა მესამე გიმნაზიის დირექტორი ბ. კ. კრამარენკო იგზავნება.

◆ **ქალაქის თვით-მმართველობის მოხამხახურეთა საპენსიო წესდების** განხილვა ქალაქის საქმეთა საგუბერნიო საკრებულომ 17 დეკემბრისთვის გადასდო.

◆ **ქუთაისის წყალსადენის** გაყვანის პროექტი ნამესტნიკის ხანგრძლივ ბრძოლის შემდეგ საბოლოოდ დამტკიცდა. ამ საქმეში ბევრი ენერგია დახარჯა ქუთაისის ქალაქის თვით-მმართველობის ხელ-ახლად შესასწორებლად.

◆ **იორდანეს** გაკეთებას წელს ვერის ხიდის ზემოდ ვერ აპირებენ.

◆ **ტრამვაისგან დაშავებული**. 12 დეკემბერს, საღამოს 7 საათზე, ჩერქეზიშვილის ქუჩაზე ტრამვაის ვაგონი № 52 მხერხავს ივანე ასლანოვს დაეჯახა და ფეხებში მსუბუქად დააშავა. ასლანოვი მიხეილის საავადმყოფოში გაგზავნეს.

◆ **„ჯეჯილი“**. რედაქციამ მიიღო საყმაწვილო ჟურნალ „ჯეჯილი“-ს ნოემბრის ნომერი, რომელიც ჩვეულებრივ საინტერესოდ არის შედგენილი.

◆ **ქალის მოკვლა**. 12 დეკემბერს, საღამოს 8 ნახ. საათზე, კრილოვის ქუჩაზე, სახლის № 1 ეზოში საზარელი დრამა დატრიალდა: ვიღაც უცნობებმა ბებუთით მოჰკლეს 15 წლის ქალი ალექსანდრა ვასილის ასული პეტროვისა, რომელიც მზარეულად იყო ნაფიც ვექილის თანაშემწე ალექსანდრე ნიკოლოზის ძე კუზმინთან. უცნობებს ქალისთვის სასიკვდილო ჭრილობა მიუცით გულში, მარცხენა მხარეს, ძუძუს ზემოდ. დაუშრიათ აგრედვე მარჯვენა მხარესაც. მარცხენა ხელზე ქალს ცერი მოჭრილი აღმოაჩნდა. როგორც გამოირკვა, პეტროვის ქალი მეზობლებს უნახავთ, როდესაც ის ორ ახალგაზდას ელაპარაკებოდა ეზოში. ერთს მეორესაც ჯარის კაცის ფორმა სცმია, ხოლო მეორეს სტატსკური. უნახავთ აგრეთვე, რომ ეზოდან უცებ მეშუსიკე გამოვარდა და დიდის მთავრის ეუჩისკენ გაიქცა. საპოლიციო ძალღების შემწეობით შეპყრობილ იქმნენ უცნობნი. აღმოჩნდნენ: ტფილისის მცხოვრები სურენ გრიგოლის ძე მარტიროსიანცი, 17 წლისა, და ნახიჩევანის მაზრის მცხოვრები სარქის კარაპეტას ძე მელკუმოვი. მარტიროსიანცი მატინიანცის საგასტრონომიო მაღაზიაში ნოქრად უყოფილა. მეშუსიკე ჯარის კაცის ტანისამოსი გამოურთმევია თავის ძმისთვის, რომელიც ერთის თვის წინად ჩამოსულა ტფილისში. მკვლელობის ჩადენის შემდეგ სახლში დაბრუნებულა და ფორმა გაუხდია ქალის მოკვლის მიზეზი არ იციან. ჭიქრობენ, მკვლელობა რომანიულ ნიადაგზე უნდა იყოს ჩადენილი. ქალის გვამი მიხეილის საავადმყოფოს ანატომიურს თეატრში გაგზავნეს.

◆ **ცეცხლი**. 13 დეკემბერს, ღამის 3 ნახ. საათზე, მიხეილის ქუჩაზე ცეცხლი გაუჩნდა სერფენ ავეტნეს ასულ ყარალაშვილის სახლს, რომელშიაც ამ ჟამად მოთავსებულია ტფ. მაზრის საპოლიციო სამმართველო და საგუბერნიო სამხედრო საკრებულო. ცეცხლი დროზე ჩააქრო ცეცხლის მჭრობელმა რაზმმა. ცეცხლმა გააფუჭა მაზრის უფროსის კაბინეთი, მისაღები ოთახი და სამხედრო საკრებულოს მდივნის სადგომი.

◆ **ტფილისში ცეცხლის გაჩენა გახშირდა**, ამიტომ პოლიცმეისტრის კანცელარიაში კრება მოხდა ცეცხლის გაჩენის წინააღმდეგ ზომების შესამუშავებლად. კრებას დაესწრნენ: საგუბერნიო ინჟენერის თანაშემწე ვასილიევი, ქალაქის ინჟენერები ჭურდიანი და კოგნოვიცკი, ქალაქის სამეურნეო პოლიციის უფროსი ბ. ს. ბაბოვი და სხვანი. საკითხის გამორკვევა ამ მრავალრიცხოვან კრებაზე შეუძლებლად იქმნა ცნობილი და საგანგებო კომისია იქმნა არჩეული ბ-ნ ვასილიევის თავმჯდომარეობით.

◆ **წარსულ ნოემბრის განმავლობაში** ტფილისში 116 ბოროტმოქმედება მომხდარა, რომლის გამოც შეუპყრიათ: ბოროტ-მოქმედების ადგილას — 77 კაცი, ხოლო ეშველით—64. ამის გარდა წინად ჩადენად ბოროტმოქმედების გამო შეუპყრიათ—10 კაცი.

◆ **12 დეკემბერს** ტფილისში 54 უშანშარტო შეიპყრეს.

◆ **12 დეკემბერს, საღამოს 10 საათს, ფეთხიანის ადმირალზე ჩვრებში** შეხვედა 2-3 დღის ბავშვი იპოვეს, დედრობითის სქესისა, რომელიც ახლა ამ საბავშვო ინსტიტუტში გაუგზავნეს.

◆ **ტფილისში უკანასკნელად დაიკრძალა** 19 წლის ქალი რიდეველ შეტრეს ასული ბუღგაკოვისა.

◆ **დუშეთ-თიანეთის ოლქის ბალდახინად ახმეტის მდედრი კაირგი** ინიშნა დაინიშნა.

საზოგადოებანი და კრებები

◆ **ტფ. სამოსწავლო ოლქის სამღვდელოების** კრების მიერ არჩეულმა კომისიამ 11 დეკემბერს საჯულიერო სასწავლებლის შენობა და შესასყიდად განზრახული ნურაანლოვის ადგილი დაათვალიერა. კომისია თავის აზრს ამ დღეებში კრებას მოახსენებს. 12 დეკემბერს კრება შეუდგა საკითხის განხილვას იმის შესახებ, რომ გამოძებნილ იქმნას საშუალებანი ტფ. სასულიერო სასწავლებლის შესანახად. როგორც ვიცით, დღემდე სამღვდელოებას ჯამაგირიდან ურიცხავდნენ სკოლის შესანახად საჭირო ფულს. ამ საკითხის

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მოწიწებითი ეპისტოლე

ჩვენის რეფორმატორის გ. სილოვანის მიმართ.

მოწიწებით ვიწყებ ამ ჩემს **პასუხს**, რადგანაც ჩემგან გადაბრით თხოულობს მოწიწებასა ჩვენი გრამატიკოსი, ახალის მართლწერის შემქმნელი და მქადაგებელი. მკითხველმა სტრიქონებს შორის ხშირად უნდა ამოიკითხოს მოწიწება, თორემ მრისხანე სილოვანი უკიდურესად გაგვიწყრება.

ის, რასაც ახლა სჩადის ბ-ნი სილოვანი, ცოტა არ იყოს, წააგავს ერთს ამბავს ქალაქ სტამბოლის წარსულისას. წმეთხუთხმეტე საუკუნეში დიდის კონსტანტინეს ქალაქს გარს ერტყა აუარებელი ჯარი ოსმალთა და ლამობდა მის აღებასა. ერთგულნი ვეკაცნი თვისი ქვეყნისანი შეიარაღებულნი იდგნენ ქალაქის კედლებთან და მზად იყვნენ თავიანთ სიცოცხლე შეეწირნათ სამშობლოს დაცვისათვის. თვით ყმაწვილი იმპერატორი ბიზანტიისა ქალაქის კედლებს არ შორდებოდა, მედგრად ებრძოდა მტერსა და გადაწყვეტილი ჰქონდა, ზედ შეჰკვდომოდა, თუ მტერი ქალაქს შემოესეოდა. და აკი კიდეც ზედ შეაკვდა.

მხოლოდ ერთს წრეს ბიზანტიელებისას მაგრე რიგად არ აწუხებდა საშინელი განსაცდელი სამშობლოსი. ესენი იყვნენ სხოლასტიკოს გრამატიკოსები, რომელნიც ინავოლის ხელმძღვანელობით მთელს დღე-და-მეებს ატარებდნენ დაუსრულებელს ცხარე ბაასში სხოლასტიკური წვრილმანობის შესახებ. ამ უბადრუკებმა კონსტანტინეპოლის აღებაც კი დროიანად ვერ შეიტყეს, და მხოლოდ მაშინ მოვიდნენ გონსა, როდესაც საკმაოთ სადგურში თავზე წაადგნენ ხმალ-ამოღებულნი გამარჯვებულნი ოსმალნი.

ჩვენი ქვეყანა გარეგანი მტრის შიშისაგან თავისუფალია სრულიად; მაგრამ მაინც ათასი უბედურება სიცოცხლეს გვიწამლავს.

ბ-ნმა სილოვან ხუნდაძემ იმის მაგივრად, რომ თავისი და თავისი გაზეთის ძალ-ღონე უმთავრესად მოანდომოს ბრძოლას ძირითადთა სენთა წინააღმდეგ, მთავარ საგნად მან გაიხადა რადაც პროვინციალურის მართლ წერის შემოღება და გავრცელება, და ისეთი პირველყოფით მიჰყავს ეს უმნიშვნელო საკითხი, რომ ჰბადებს განხეთქილებას იმერთა და ამერთა შორის. სადამდინ მიდის ეს მისი ენებით სავსე პირველყოფლობა ცხადად სჩანს იქიდან, რომ მან ბ-ნს გრიგოლ ყიფშიძეს იმერეთის სიძულვილი დააბრალა იმის გამო, რომ ამ უკანასკნელმა დაიწუნა ბ-ნ სილოვანისაგან წაქეზები ზოგიერთი ადგილობრივი ტერმინი. ეს ხომ ნამდვილი პროვაკაციაა, რომელიც ხელს უწყობს ძმათა შორის განხეთქილებასა, პროვინციალურს სეპარატიზმსა, და ყოველს მტერს ჩვენის ქვეყნისას სიტკბოებით ავსებს.

ვინც „კოლხიდას“ არა კითხულობს იგი ვერ წარმოიდგენს იმ უკიდურესს კიცხვას, რომელსაც ჩვენი გრამატიკოსი კადრულობს იმათ წინააღმდეგ, ვინც კრიტიკულად უცქერის მის მართლ-წერასა. იგი არ ერიდება იმისთანა უშვერს სიტყვებსაც კი, როგორც არამზადა, ვირი და უმსგავსი.

მაგრამ გვერდი ავუქციოთ ამას და და საარსო მხარეებს ვეთხოვოთ ყური.

მოგეხსენებათ, ჩვენს საზოგადოებაში ინტერესი ქართულის ლიტერატურისადმი მეტად სუსტია. თვითონ ისიც, ვინც ქართველ მწერლების თხზულებებს ყიდულობენ, იშვიათად კითხულობენ და მხოლოდ თაროზე უწყვიათ სადგომის დასამშვენებლად. ეს არის შედეგი ჩვენი ქვეყნის ანორმალურის მდგომარეობისა. ნორმალურს მდგომარეობაში, როდესაც ეროვნულს ცეცხლს ათასი მტერი წყალს არ ასხამს და არ აქრობს, ჩვენის მაღალ-ნიჭიერის მწერლების თხზულებანი ისეთსავე პატივში იქნებოდნენ, როგორს პატივშიაც არის სახელგანთქმა იმ ქვეყნებში, სადაც რელიგიური იდეა მეფობს.

ვინ წარმოიდგენდა რამდენისამე წლის წინად, თუ ამ ეროვნულის ცეცხლის მჭრობელთა შორის თვალყურებით უკან უბრუნდება ქუთაისის ქალაქის თვით-მმართველობას ხელ-ახლად შესასწორებლად.

◆ **იორდანეს** გაკეთებას წელს ვერის ხიდის ზემოდ ვერ აპირებენ.

◆ **ტრამვაისგან დაშავებული**. 12 დეკემბერს, საღამოს 7 საათზე, ჩერქეზიშვილის ქუჩაზე ტრამვაის ვაგონი № 52 მხერხავს ივანე ასლანოვს დაეჯახა და ფეხებში მსუბუქად დააშავა. ასლანოვი მიხეილის საავადმყოფოში გაგზავნეს.

◆ **„ჯეჯილი“**. რედაქციამ მიიღო საყმაწვილო ჟურნალ „ჯეჯილი“-ს ნოემბრის ნომერი, რომელიც ჩვეულებრივ საინტერესოდ არის შედგენილი.

◆ **ქალის მოკვლა**. 12 დეკემბერს, საღამოს 8 ნახ. საათზე, კრილოვის ქუჩაზე, სახლის № 1 ეზოში საზარელი დრამა დატრიალდა: ვიღაც უცნობებმა ბებუთით მოჰკლეს 15 წლის ქალი ალექსანდრა ვასილის ასული პეტროვისა, რომელიც მზარეულად იყო ნაფიც ვექილის თანაშემწე ალექსანდრე ნიკოლოზის ძე კუზმინთან. უცნობებს ქალისთვის სასიკვდილო ჭრილობა მიუცით გულში, მარცხენა მხარეს, ძუძუს ზემოდ. დაუშრიათ აგრეთვე მარჯვენა მხარესაც. მარცხენა ხელზე ქალს ცერი მოჭრილი აღმოაჩნდა. როგორც გამოირკვა, პეტროვის ქალი მეზობლებს უნახავთ, როდესაც ის ორ ახალგაზდას ელაპარაკებოდა ეზოში. ერთს მეორესაც ჯარის კაცის ფორმა სცმია, ხოლო მეორეს სტატსკური. უნახავთ აგრეთვე, რომ ეზოდან უცებ მეშუსიკე გამოვარდა და დიდის მთავრის ეუჩისკენ გაიქცა. საპოლიციო ძალღების შემწეობით შეპყრობილ იქმნენ უცნობნი. აღმოჩნდნენ: ტფილისის მცხოვრები სურენ გრიგოლის ძე მარტიროსიანცი, 17 წლისა, და ნახიჩევანის მაზრის მცხოვრები სარქის კარაპეტას ძე მელკუმოვი. მარტიროსიანცი მატინიანცის საგასტრონომიო მაღაზიაში ნოქრად უყოფილა. მეშუსიკე ჯარის კაცის ტანისამოსი გამოურთმევია თავის ძმისთვის, რომელიც ერთის თვის წინად ჩამოსულა ტფილისში. მკვლელობის ჩადენის შემდეგ სახლში დაბრუნებულა და ფორმა გაუხდია ქალის მოკვლის მიზეზი არ იციან. ჭიქრობენ, მკვლელობა რომანიულ ნიადაგზე უნდა იყოს ჩადენილი. ქალის გვამი მიხეილის საავადმყოფოს ანატომიურს თეატრში გაგზავნეს.

◆ **ცეცხლი**. 13 დეკემბერს, ღამის 3 ნახ. საათზე, მიხეილის ქუჩაზე ცეცხლი გაუჩნდა სერფენ ავეტნეს ასულ ყარალაშვილის სახლს, რომელშიაც ამ ჟამად მოთავსებულია ტფ. მაზრის საპოლიციო სამმართველო და საგუბერნიო სამხედრო საკრებულო. ცეცხლი დროზე ჩააქრო ცეცხლის მჭრობელმა რაზმმა. ცეცხლმა გააფუჭა მაზრის უფროსის კაბინეთი, მისაღები ოთახი და სამხედრო საკრებულოს მდივნის სადგომი.

◆ **ტფილისში ცეცხლის გაჩენა გახშირდა**, ამიტომ პოლიცმეისტრის კანცელარიაში კრება მოხდა ცეცხლის გაჩენის წინააღმდეგ ზომების შესამუშავებლად. კრებას დაესწრნენ: საგუბერნიო ინჟენერის თანაშემწე ვასილიევი, ქალაქის ინჟენერები ჭურდიანი და კოგნოვიცკი, ქალაქის სამეურნეო პოლიციის უფროსი ბ. ს. ბაბოვი და სხვანი. საკითხის გამორკვევა ამ მრავალრიცხოვან კრებაზე შეუძლებლად იქმნა ცნობილი და საგანგებო კომისია იქმნა არჩეული ბ-ნ ვასილიევის თავმჯდომარეობით.

◆ **წარსულ ნოემბრის განმავლობაში** ტფილისში 116 ბოროტმოქმედება მომხდარა, რომლის გამოც შეუპყრიათ: ბოროტ-მოქმედების ადგილას — 77 კაცი, ხოლო ეშველით—64. ამის გარდა წინად ჩადენად ბოროტმოქმედების გამო შეუპყრიათ—10 კაცი.

◆ **12 დეკემბერს** ტფილისში 54 უშანშარტო შეიპყრეს.

◆ **12 დეკემბერს, საღამოს 10 საათს, ფეთხიანის ადმირალზე ჩვრებში** შეხვედა 2-3 დღის ბავშვი იპოვეს, დედრობითის სქესისა, რომელიც ახლა ამ საბავშვო ინსტიტუტში გაუგზავნეს.

◆ **ტფილისში უკანასკნელად დაიკრძალა** 19 წლის ქალი რიდეველ შეტრეს ასული ბუღგაკოვისა.

◆ **დუშეთ-თიანეთის ოლქის ბალდახინად ახმეტის მდედრი კაირგი** ინიშნა დაინიშნა.

საზოგადოებანი და კრებები

◆ **ტფ. სამოსწავლო ოლქის სამღვდელოების** კრების მიერ არჩეულმა კომისიამ 11 დეკემბერს საჯულიერო სასწავლებლის შენობა და შესასყიდად განზრახული ნურაანლოვის ადგილი დაათვალიერა. კომისია თავის აზრს ამ დღეებში კრებას მოახსენებს. 12 დეკემბერს კრება შეუდგა საკითხის განხილვას იმის შესახებ, რომ გამოძებნილ იქმნას საშუალებანი ტფ. სასულიერო სასწავლებლის შესანახად. როგორც ვიცით, დღემდე სამღვდელოებას ჯამაგირიდან ურიცხავდნენ სკოლის შესანახად საჭირო ფულს. ამ საკითხის

ახლა მოისმინეთ, რას ბრძანებს ჩვენი გრამატიკოსი და რითი იმართლებს თავსა „კოლხიდის“ მკითხველების წინაშე: „ბ-ნი გოგებაშვილის ბარათი, რომლითაც იგი ზევით მის მიერ დასახელებულის წერილის დაბეჭდვინებას მთხოვდა, ხელად არ მაქვს, რადგანაც უმნიშვნელო ბარათებს არ ვინახავ. (აბა მაღალ-მნიშვნელოვანი სილოვანისათვის უმნიშვნელო გოგებაშვილის ბარათი რა შესანახია), თუ არა, დოკუმენტალურად დავუმტკიცებდით, რომ მას ჩემთვის ამ გვარი თხოვნით, როგორც იგი ასახელებს, არ მოუმართავს“. სრულად ვერ წარმოვიდგენდი, თუ ჩვენი გრამატიკოსი ასეთს სიცრუეს იკადრებდა.

სამწუხაროდ, ჩემმა მოწინააღმდეგემ ჩემი სიტყვების გადასხვაფერებაც არ დაითაკილა: მე მივმართე პატარა წერილით „კოლხიდის“ მკითხველებს, რომელიც ბ-ნმა სილოვანმა თავისს გაზეთში არ დაბეჭდა და რომელსაც თავაზიანად ადგილი დაუთმო მეორე ქუთათურმა გაზეთმა „მნათობმა“. ამ წერილში ბოდიშს ვიხდიდი „კოლხიდის“ მკითხველების წინაშე, რომ ამ გაზეთის „პედაგოგს“ მე ვეუპასუხებ არა „კოლხიდის“ სვეტებზე, არამედ „სახალხო გაზეთში“, და ამის მიზეზი არის მეთქი ახლად მოვლენილი რეფორმატორი სილოვანი, რომელიც ჩემს მართლ-წერას სცვლის თავისს მართლწერად მეთქი.

საბოლოოდ გამოსარკვევად შარშანდელ კრებაზე არჩეულ იქმნა საგანგებო კომისია, რომელმაც ახლანდელს კრებას თავისი მოსაზრებანი წარმოუდგინა. კომისიის აზრით, მთელი ხარჯი სანთლის საეპარქიო ქარხანას უნდა დაეკისროს იმ პირობით, რომ სანთლის ქარხანამ ფუთი სანთელი 40 მან. მაგივრად 48 მანეთად უნდა მიჰყიდოს ეკლესიებს. ეს საკითხი ამ დღეს კრებას საბოლოოდ არ გადაუწყვეტია.

◆ **კავკასიის ექიმთა კრება** 15 დეკემბერს დაიწყება. კრებები დილითა და საღამოობით მოხდება. ზოგიერთ დღეს კრებები სრულებით არ მოხდება, რათა კრების მონაწილეთ შეძლება მიეცეთ, ტფილისის სამკურნალო და სამეცნიერო დაწესებულებანი დაათვალიერონ.

◆ **კავკასიის სახოფლო-სამეურნეო საზოგადოების** წევრთა საერთო კრება 20 დეკემბერს მოხდება.

სასაჯარათლო.

◆ **უგანათლებულეს თავადის უჩა დადიანისა და სხვათა საქმე.** 12 დეკემბერს კავკავის ოლქის სამართლო თ. დადეშქელიანის მოკვლის საქმის გარჩევას შეუდგა. ბრალი ამ საქმეში ედება უგანათლებულეს თავადს უჩა დადიანს, რომელსაც აბრალებენ, თავ. დადეშქელიანი რომანიულს ნიადაგზე მოაკვლევინეო. თავ. დადიანის მხარდა სამართალში მიცემულნი არიან: კნეინა ბარბარე დადეშქელიანი-ა (მოკლულის მეუღლე), დ. ბ. ჯაბაძე, ვ. ალშიბაია, ი. კ. ბობოხიძე, ა. ი. ციწკაძე, რ. ე. ზაქარაია და ა. ი. ბუქურია. მკვლელობა, როგორც თავის დროზე გაწერდით, ქუთაისში მოხდა და ამ საქმის გარჩევა ამიტომ პირველად ქუთაისში იყო დანიშნული, მაგრამ ადვოკატის განკარგულებით კავკავში საქმე გადატანილი. ამ საქმეზე სააქამართლოში 200 მოწმემდეა დაბარებული. თავ. დადიანს ჰეტერბურგელი ნაფიცი ვექილი გესენი იცავს. საქმის გარჩევა დაახლოვებით 10—12 დღეს გასტანს.

ქუთაისი

◆ საბუჰალტერო კურსების გამგეს ბ. გრ. გიგინეიშვილს შავიქვის მრეწველთა საბჭოში განცხადება შეუტანია და სუბსიდიას მოითხოვო. გრ. გიგინეიშვილი წინადადებას იძლევა, რომ გააფართოებს კურსებს, მოიწვევს სპეციალისტ ლექტორებს. შავიქვის მრეწველობისათვის ასეთი კურსებისა და ლექციების მოწყობა დიდი საქმეა.

◆ **წვრილ კრედიტის მართველობას** გუბერნატორისაგან ნებართვა მიღებია 16—23 დეკემბრამდე ქ. ქუთაისში მოიწვიოს გუბერნიის საკრედიტო ამხანაგობათა კრება. სამმართველოს განკარგულება მოუხდენია,—ყველა ამხანაგობამ წარმომადგენელი გაგზავნოს ამ კრებაზე.

◆ ოთხშაბათს, 14 დეკემბერს, **ქუთაისში მოელიან** შავი-ქვის მრეწველთა კრებაზე დასასწრებათ კავკასიის სამოსწავლო ოლქის მზრუნველს ბ. რუდოლფს.

◆ დამსახურებული **პროფესორი ბ. ჰრახოვი** გუშინ ხონს გაემგზავრა. ხონიდან მარტვილს წავა, იქიდან ფოთსა და ბათომს. მასთან ავტრონომი ნ. იოს. ქუთათელაძე ახლავს.

◆ ქალაქის მოურავმა ილ. მან. ჩიქოვანმა ის აზრი გამოსთქვა, რომ **მომავალი თეატრის შენობა** უეჭველად ქალაქის ბაღში უნდა აიგოს ძმ. ოცხელების შენობის პირდაპირ, ადგილი ყოველ მხრით მოსაწონია, თუ ქალაქის ბაღი ამით არ დავიწროვდება.

◆ **ზუგდიდში უგანათლებულეს** თავ. მინგრელსკის გაუმართავს ნადიმი, რომელზეც მიწვეული ყოფილა ორასამდე სტუმარი. სადილის შემდეგ ეზოში სამს ადგილას დაუპრიათ მოურავი **ვ. ალშიბაია**, ბოროტ-მომჭმედი იქვე შეუპყრიათ.

◆ 10 დეკემბერს ქალაქის საავადმყოფოს ახლო, ოთხი შეიარაღებული ბორტ-გამზრახველი თავს დაესხა სოფ. ბაღდ. მცხოვრებს ვიქტორ მერაბის ძეს ვანდელაძეს და სოფ. სალომინაოს მცხოვრებს რაჟდენ ბ. ღიომინაძეს. პირველს წაართვეს 100 მ., მეორეს 28 მ. და ნაბადი. (ჯკლხ.“)

სილნაღი.

◆ ფინანსთა მინისტრმა 25 წარსულ ღვინობისთვისა დაამტკიცა წესდება **სილნაღის საურთიერთო ნდობის საზოგადოებისა**, რომელიც არის გამოქვეყნებული მთავრობის განკარგულებათა კრებულში, 10 წარსულ გიორგობისთვის № 126 (მეორე განყოფილება). ამ საქმის მეთაურნი მართავენ წინასწარ სათათბირო კრებებს, საზოგადო კრება დამფუძნებლებისა მოხდება ქ. სილნაღში ამ მოკლე ხანში. წესდება ითარგმნება ქართულად და მალე დაიბეჭდება. მართველების წევრების ამორჩევამდის დარიგებისა და ცნობების მისაღებად ღონა მიჰმართონ მომრიგებელ შუამავალს ო-დ ალექსანდრე ლევანის ძეს ჯორჯაძეს, ხოლო საწევრო გადასახადი შეიტანონ ბ.ბ. დამფუძნებლებმა სილნაღის ნოტარიუსთან კონსტანტინე ივანეს ძე ჯაფარიძესთან (ორივენი ცხოვრობენ ქ. სილნაღში).

სოხუმი.

◆ უცნობმა პირმა გადასცა სოხუმის საურთიერთო ნდობის საზოგადოების თავმჯდომარეს თ-დ თავდგირიძეს 500 მანეთი საქველმოქმედო საქმეებზე გასანაწილებლად. თ-დმა თავდგირიძემ ეს ფული ასე გაანაწილა: 1) ასი მანეთი საქველმოქმედო საზოგადოებას; 2) ასი მანეთი დარიბ მოსწავლეთა დამხმარე საზოგადოებას, 3) ასი მანეთი ქლექთან მებრძოლ საზოგადოებას; 4) ასი მანეთი ქართულ სასკოლო საზოგადოებას და 5) ასი მანეთი აფხაზეთის სასკოლო საზოგადოებას. („ს. ვ.“)

წერილი ბაქოდან

(თევდორე პროტასოვის გასამართლება).

თუ არის სადმე ორიგინალური ცხოვრება და ორიგინალური საზოგადოებრივობა—ეს პირველ-ყოვლისა ბაქოში. ვერ დაასახელებთ ისეთ სხვილსამრევწველო ქალაქს, როგორიც ბაქოა და ისეთ კულტურას, ისეთ ჩამორჩენილს გონების მხრივ, როგორც ბაქოს საზოგადოებას. ასეთ დიდ ქალაქში ვერა ჰნახავთ სათანადო სახალხო სამკითხველოს, სათანადო თეატრს, სათანადო მუზეუმს, საზოგადო კლუბს, დარბაზსა და სხვა თანამედროვე კულტურის დაწესებულებას. ამიტომ ცხადი ხდება ასეთ ქალაქში თვით გონებრივ ცხოვრების ჩამორჩენა, ცხადიც ხდება რომ აქ აზროვნებაც სადა და უფერულია. ის, რაც სხვაგან არ ჰხდება, აქ თამამად იკიდებს ფეხს, რაც სხვაგან შეუწყნარებლად არის მიჩნეული, აქ ცაში ჰპყავთ.

სწორედ ეს დაგვიმტკიცა 29 ნოემბრის ტაგიევის თეატრში ლევ ტოლსტოის—თევდორე პროტასოვის გასამართლებამ (ცოცხალი გვამი). დიდი ამბით გაიმართა ეს სალამო. ჯერ იყო და ხმებია, რომ ანტრეპენერმა „ოტსტუპნოი“ ასი მანეთი აიღო, ხალხით მართლა რომ გაჭედილი იყო დარბაზი, აქაურ რჩეულ საზოგადოებით. ვხედავდით ლოჟაში „სახალხო გაზეთი“-ს და „შინათობი“-ს თანამშრომლებს, ვხედავდით ბევრ სხვა აღსანიშნავ პირებს. გაფაციცებით ვადევნებდით ყოველივეს ყურადღებას და გულის ფანცქალით მოელოდა ეს ხალხი ახალ სიტყვას, ახალ აზრს თევდორე პროტასოვის სინიდისზე და საქციელზეა 8½ საათზე ფარდა აიხადა. მდივანი კითხულობს **ფედიას** საქმის მდგომარეობას და იწყება პროცესი, დიახ, ორიგინალური პროცესი აქაური საზოგადოებისათვის.

თავმჯდომარე ალექსანდრე ხალხს მოსამართლეთ აცნობს ავსიანიკო-კუდრიკოვსკისა და აიხენვალდის შეხედულებებს ფედიაზე და აქედან იწყება ჯახა-ჯუხი პრალმდებელსა და დამცველს შორის. რა უნდა ეთქვათ ახალი ამათ ფედია პროტასოვზე? რა თქმა უნდა. არაფერი! მხოლოდ დამცველ მალხაზოვის მოხდენილი და მგრძნობიარე სიტყვა გულს უტაცებდა ხალხს, მაგრამ ჩვენ აქ გვაინტერესებს ხალხის, დამსწრეთა უმრავლესობის აზრი და შეხედულება თევდორეს ყოფნა-არ-ყოფნაზე. ეი სწორედ ამ გასამართლებაში გამოჩნდა მთელი უსუსურობა, მთელი გონებრივი სიბეცე ალნუსხულ მოსამართლეებისა. აბა რით უნდა აიხსნას, რომ სავსე დარბაზის მთელი მეოთხედი ისე გაიტაცა ფედიას ერთიან გამართლების მანიამ, რომ ისიც კი უარჰყვეს, რომ ის სხვისი პასპორტით ცხოვრობდა. განა აქ შეიძლებოდა აზრთა წინააღმდეგობა? რომ ფედია სხვისი პასპორტით ცხოვრობდა ამას თვითონაც ხომ აღიარებს, ეს ხომ ფაქტი იყო, მაგრამ ბაქოელ მოსამართლეებისათვის კი ესეც საკმათო საბუთი ყოფილა.

განსაკუთრებით დამახასიათებელია ბაქოს საზოგადოების სულის კვეთების მთავარ კითხვაზე დამოკიდებულება. კითხვა არსებობდა: სასურველია თუ არა ფედიასთანა პირები საზოგადოებისათვის? ეს თავისთავად რთული კითხვაა, მაგრამ როდესაც კითხვა სურვილზე დგება და იდეალის სფეროში გადადის, მისი გადაჭრაც ადვილი უნდა იყოს, მაგრამ სწორედ აქ გამოჩნდა აქაური საზოგადოების ყოველ იდეალურ კითხვათა გაურკვევლობა და მოუმზადებლობა.

ის საზოგადოება, რომელიც თეატრში იყო მოქცეული, საზოგადოება აუცილებლად მოწინავე და უფრო განათლებული, დასტურს რთავს ბ. მალხაზოვს, რომ ფედიასთანა პირები საჭირონი არიანო. თუ ფედიასთანა ხალხი არ იქნება, ცხოვრებაც შეუძლებელია, წინმსვლელობა?! მართალია, თევდორე პროტოსოვს—როგორც დღევანდელ ცხოვრების ერთ ტიპს მართლა ბევრი კარგი მხარე აქვს, ვინ იტყვის, რომ ის პროტესტანტიზმი, ის ნამდვილი, კაცობრიული სიმართლე და რეალური გულწრფელობა, რომელიც ამ პიროვნებაში განხორციელებულია, კეთილ ადამიანს და საზოგადო კეთილდღეობისათვის მებრძოლ ადამიანს არ დაამშვენებს, მაგრამ მას ხომ ძალიან დიდი დეფექტებიც აქვს; მას ხომსრულებით არაფერი შეუძლიან გააკეთოს ადამიანის წუმპეში ჩათრევის წინააღმდეგ? განა განათლებული საზოგადოება სწორედ იმ პირთაგან არ უნდა შესდგებოდეს, რომელთაც ცოცხალისა და მძლავრის ნებით აღუჭურვილთ მუდამ შეეძლოთ ადამიანთა შორეე წუმპედან ამოყვანა? ზოგიერთებს ჰგონიათ, ვითომც გმირობაა, ნამდვილად კი გმირობა აქ არაფერს შუაშია. ის, რაც ველურს გენიალურად მიაჩნია, დღევანდელ ევროპიელისათვის უბრალო რამედ არის მიჩნეული. მომავალი საზოგადოება, საზოგადოება **ხახუნველი**, ფედიასანა **უნებო** და **უძლურ** პიროვნებათაგან ვერ შესდგება. საკმარისი ის კი არ არის, რომ ფედია ჭკვიანობს აწმყოს სიწამხდრეს და სიდუხჭირეს—აქ ფედია—ტოლსტოიზმის სრული გამოხატულებაა—საჭირო და უმთავრესია სიწამხდრის ალღოს აღება და მისი მოგვარება, ბოროტების დათრგუნვა და უკეთესისაკენ ბრძოლა. ეს გარემოება თანამედროვე მოქალაქის უბრალო საქმეა ეს არ არის გმირობა, და რამდენადაც ამას ვერ ასრულებს ფედია იმდენადვე ის უძლურია, იმდენადვე არა სასურველი და ანტიპატიური პიროვნებაა.

დღევანდელი ჩვენის ცხოვრების სინამდვილე—შეჭოქმედებითი ბრძოლის განხორციელებაა, ბრძოლა ჰქმნის კულტურას და ის მიგვაქანებს მომავლისაკენ. ფედია კი ამ მებრძოლთა რაზმიდან გარიყულია და ვერაფერს აკეთებს, ის მხოლოდ ღვინოს მორევში იფლება და განა ასეთი ხალხი შეჰქმნის რაიმე უკეთესს, რაიმე სასურველს? ბაქოს საზოგადოების ეს ნაწილი კი სხვანაირად ფიქრობს, მან დიდძალ ხმის უმეტესობით ტაში დაუკრა თევდორე პროტოსოვს და მისი გამართლება სასურველად სცნო.

რას ნიშნავს ეს? რას ახასიათებს? დაე, მკითხველმა თვითონ მოგვცეს ამის პასუხი.

ახლო მომავალში ისევ ფიქრობენ თევდორე პროტოსოვის გასამართლებას. ნუ თუ კვლავ ასეთ უკრიტიკოდ და გულუბრყვილოდ შეხვდებიან ამ ფრიად საინტერესო საკითხის გარჩევა-გამორკვევას?—

თევდორე დლონტი.

თელავის ცხოვრება.

მართალია, ყველა წელიწადის დროკარგია თელავში, მაგრამ შემოდგომას არა შეედრება-რა, ბუნების სიმშვენიერეზე კი არ მოგახსენებთ; ეს სულ ერთია, თუმცა ამანაც შედარებით დარით და თბილად გაიარა.

მე ვამბობ დროს გატარებასა და თავის შექცევაზე. მართალია, არც სხვა დროსა ვართ ამის უცხონი, მაგრამ შემოდგომა თელავში „ხაშის“ და „გელაქურების“ დროა. მასზე ლაპარაკობენ, მასზე ბჭობენ, მას უყვებიან საგანგებოდ, მისით ჰმართავენ წვეულებებს და კახურით შეზარხოშებულნი დამღერიან ცნობილ ლ. ანდრეევის სიტყვებს „სწრაფია ვით ტალღა ცხოვრება ჩვენი, ყოველ დღე მოკლდება სიცოცხლე ჩვენი“... თითქოს ნიადაგ ცხოვრების სიდუხჭირეში მყოფთ მხოლოდ ერთხელ მისცემოდეთ შემთხვევა თავის გამხიარულებისა.

სხვა რამ თორემ, სადილ-ვახშმის დროს გატარებას ისე ვართ შეჩვეულნი, რომ ყოველივე ჩვენი ცხოვრების მოვლენას მხოლოდ ამაზე ვამყარებთ. გადაიყვანენ ვისმე, მაშინვე სადილი, მოვა ვინმე—სადილი, იუბილეია თუ დღეობა კიდევ სადილი, დროს გატარება—მხიარულება და რომ ყველა ამან უკვალოდ არ ჩაიაროს, თან სურათებს ვიღებთ, ალბად მომავალ თაობას ვუტოვებთ მისაბაძ განძად. სხვაფრივ რითიმე აღნიშვნა ამა თუ იმ პირის პატივისცემისა, როგორც საპატიო წევრად ჩაწერვა, ფონდის დაარსება, რაიმე საქველ-მოქმედო საზოგადოების დახმარება და სხვა ფიქრადაც არავის მოუვა. მერე ასეთი დახმარება თუ სამე არის საჭირო ე'ს თელავში. ყოველივე საზოგადო და საქველ-მოქმედო დაწესებულებას უსახსრობით თუ არ მოუსპია არსებობა, ძლიერ მკრთალად ეტყობა მოქმედება, ისიც იმათ წყალობით, ვისთვისაც საზოგადოებას ერთხელ ჩაუბარებია ეს და თავი გაუნებებია.

ეს შემოდგომა კუჭის გარდა იმითაც იპყრობს ყურადღებას, რომ ამოდენა მოსწავლე ახალგაზრდობას ითხოვენ სწავლის ფულის შეუტანლობისა გამო და თითქმის ყველა სასწავლებლებთან არსებულნი მოწყალების დამხმარე საზოგადოებანი უძღურნი არიან დააკმაყოფილონ მთხოვნელთა ერთი ნაწილი მაინც, რის გულისთვისაც ჰმართავენ გასართობ საღამოებს, მაგრამ ზოგჯერ საზოგადოება ისე გულცივად ჰხვდება, რომ ძლიერ ცოტა ან სრულებით არაფერი რჩება. ასე თუ ისე საქმის მოთავენი თავის მოვალეობას ასრულებენ და თუ ყოველთვის არა, უმეტეს შემთხვევაში მაინც მიზანს აღწევენ.

მხოლოდ არაფერი იმართება სასულიერო სასწავლებლისათვის. არავის აგონდება იგი, თითქოს ამ სასწავლებლის მოწყალენი არაფერ ნაკლულევანებას არა გრძნობდნენ და ფუფუნებაში იმყოფებოდნენ, მაგრამ მათზე და ჩვენ სულიერ მამათა შესახებ მოქმედებაზე შემდეგ.

დ. ყ.

მოწერილი ამბები

მანგლისი. მანგდისის საკრებულო და სამოსახლო სდგომები აქამდე ეჭვმდებარებიდა სდგომრივ მოდგას (აქ სდგას კრების ქვეშეთ ჯარი). სასედმწიფო კარდასახადის კარდაკურა მკედრნი, თუმცა დიმტკიცებული აქვთ მოდგასგან ეს სდგომები, მაინც უხდიან მოდგს ჯარიგან იჯარას.

ამ ზაფხულს აქ იყო სარჯომკრეფი ინსპექტორი, მან აქაურებს მოსთხოვა „კუშნოების“ ბირი და წაიდო. შემდეგ ხმა გავრდა, ეს მამულები მცხოვრებმა ხელ შეორედ უნდა შეისყიდონო. მოგვდა დამფასებული „კომისია“, რომელმაც ბრუნვის დაბოლოებას, რაც დღესაც ეს დაბოლოება განსაზღრულს მნიშვნელობას აძლევს მას? მაშ იხმარეთ ასეთი ფორმა: მუნჯურ მეთოდმა, მუნჯურ მეთოდო, და ამ შეკვეცით გაფურჩქვნილი ფორმა ქართულის ბრუნვისა კუდა ფორმად გადააქციეთ. ეს ხომ უკან დახევა იქნება ჩვენის ენისა, რადგანაც ზედსწორულის უბრუნველობა ნაკლია განვითარებული ენისა. ნაკლია მეთქი, მოგახსენებთ, მით უმეტეს, რომ ზედსწორული წინ უძღვის სახელ არსებითსა ჩვენს ენაში და თუ იგი მოკლებულია ბრუნვის დაბოლოებას, მკითხველი იმყოფება გაუგებარს მდგომარეობაში იქამდინ, ვიდრე სახელ არსებითს ბოლომდინ არ წაიკითხავს.

მე მაქვს: **ამშვენებს**. უნდა იყოსო: აშვენებს. პირველი ფორმა უფრო კანონიერია, ვიდრე მეორე, თუმცა არც ეს არის მახინჯი. ქართლ-კახეთში მხოლოდ პირველს ფორმას გაიგონებთ, და მან დაბადა აქ მეტად სიმპატიური სახელი ქალისა—მშვენო. სახალხო პოეზიაშიაც მხოლოდ პირველი ფორმა იხმარება. და ამის საფუძველს იძლევა თვით გრამატიკული წარმოშობა სიტყვებისა. როცა სახელ არსებითი ზედსწორულის და მიმდეობის ფორმას მიიღებს, ძლიერ ბევრს შემთხვევაში თავში მოიბამს ასოს მ. ხვნა—მხვნელი, სმა — მსმელი, ხსნა — მხსნელი, ქადაგება — მქადაგებელი, ზრახვა — მზრახველი და მრავალნი სხვანი. ამ მაგალითების მსგავსად სახელ არსებითს **შვენება** თავში მოუბამს ასო მ და გამოსულა—მშვენიერი. ეს ფორმა ჩუბინაშვილს ბევრს ძველს და ახალს წიგნში შეხვედრია და ასე განმარტებს იგი თავისს ლექსიკონში: „მშვენიერი—ლამაზი, მშვენიერი ქალი, მშვენიერი ადგილი, მშვენიერ-მეტყველება“ და სხვანი. თავისს რუსულ-ქართულს ლექსიკონში რუსულს სიტყვას—прекрасный სინარგმნის ასე: მშვენიერი. აქვს მას ასეთი ფორმაც იქავე: მშვენება, მშვენობა. ერთი სიტყვით, ამ სიტყვის თავში ყოველ შემთხვევაში სვამს ასოს მ. იგი მოკლედ იხსენიებს მეორე ფორმასაც სხვა ადგილას: შვენება, შვენიერი. სამწუხაროდ, წვენს მეორე მელექსიკონეს საბა ორბელიანს კრინტიც არა აქვს დაძრული ამ სიტყვის შესახებ. სახალხო პოეზიაშიც ასეთ გამოხატულებას შეხვდებით: მშვენიერი ხარ, ხოხობო, ბოლონი გაგეშალოსა. ერთი სიტყვით, ფორმა „მშვენიერი“ უნდა ჩაითვალოს საზოგადო ეროვნულ ფორმად, ხოლო მეორე ფორმა **შვენიერი** პროვინციალიზმად, თუმცა მახინჯ ფორმას მას ვერ ვუწოდებთ.

იაკობ გოგებაშვილი.

(დახახრული იქნება).

„ჩემი მართლ-წერა კი“, ვამბობდი, მიმაჩნია ქართულ ლიტერატურულ მართლ-წერად, რომელსაც ისწავლევდნენ ბოლოს დრომდე საზოგადოდ ქართველი მწერლები იმერნი და ამერნი, ყველა ჩვენებური პერიოდული გამოცემანი აღმოსავლეთის და დასავლეთის საქართველოსა და მათ შორის თვით სილოვანიც მეთქი. ახლანდელი მართლწერა კი ჩვენის რეფორმატორისა პროვინციალურია, პროვინციალურს გემოსა და გამოთქმაზე დამყარებული“. ამ დგილს ასეთი კუდი გამოაბა ბ-ნმა სილოვანმა: გოგებაშვილი ბრძანებსო: ჩემს მართლწერას მისდევდნენ ყველა ქართველნი მწერალნი (ჩემზე აღრე დაბადებული იც) და თვით ბ-ნი ხუნდაძეცაო“. საკადრისია ესა? ჩემს სიტყვებში გამოთქმულია მხოლოდ შემდეგი იმართლე, რომელიც ყველამ კარგად იცის: ბოლოს ხანამდინ ქართულ ლიტერატურაში მიღებული იყო ერთი მთავარი მართლწერა, მკრეხელნი ინდივიდუალური განსხვავებით, რომელსაც მეც მივდევდი... ახლა კი ჩვენმა რეფორმატორმა ეს ზოგადო მართლწერა მახინჯად გამოაცხადა, კერძო, ადგილობრივი, პროვინციური მართლწერა შესთხზა, კანონსტერი არია, მწვავე საკითხად გახადა ის, რაც ყველას გადაწყვეტილად მიაჩნდა ბოლოს დროიდან და გააჩაღა ფრიად მავნებელი ჩხირ-კედლაობა, პროვინციალურ სეპარატიზმთან დაკავშირებული.

სამწუხაროდ, სხვა შემთხვევაშიაც ჩვენი გრამატიკოსი სიმართლეს აშკარად ღალატობს და სიცრუეს ფარ ხმლად ხმარობს. მკითხველს კარგად მოეხსენება, რომ გაზეთებში დაბეჭდილს სტატიებში ბლომად გამოერევა ხოლმე კორექტურული შეცდომები. ჩემი უკანასკნელი წერილიც არ არის თავისუფალი ამისთანა დეფექტისაგან. სამოცდა მეთორმეტე წელში გადადგომამ და თითქმის გამუდმებულმა ავადმყოფობამ მხედველობა ძლიერ შემისუსტეს და კორექტურული შეცდომა ადვილად მრჩება შეუმჩნეველი. და ეი ეს სტამბის შეცდომანი ბ-ნს სილოვანს მოჰყავს დასამტკიცებლად ჩემის ენის უცოდინარობისა. დავასახელებთ მაგალითებს. სიტყვა „დაწყება“ ხუთჯერ არის ნახმარი ჩემს სტატიაში. ამ ხუთში მხოლოდ ერთხელ შეპარულა „დაწყობა“. ოთხჯერ კანონიერის ფორმის ხმარებას ბელს აფარებს და ერთს უკანონოს ავლებს ხელსა, და ადნიშნავს მას დიდი ასოთი, რათა აფიქრებინოს მკითხველს, ვითომ მე იმდენად უვიცი ვიყვე, რომ არ ვიცოდე, თუ რა განსხვავებაა „დაწყებასა“ და „დაწყობას“ შორის. ასეთივე ოინი იკადრა ბ-ნმა სილოვანმა შესახებ ფრაზისა: ქართული მწერლები. მესამე ჩემს ფელეტონში ორჯელ ზედიზედ ნახმარია კანონიერი ფორმა: ქართველი მწერლები. შემდეგ ფრაზაში პირველი სიტყვა თავდება მარცვლით **ელი**, ნაცვლად „**ელისა**“. ჩვენი გრამატიკოსი სცდილობს მკითხველს მოაჩვენოს აღნიშნული უკანონო დაბოლოება, როგორც შედეგი ჩემის უცოდინარობისა. ბარაქალა! თვით იმისთანა აშკარა კორექტურული შეცდომები, როგორც შეუმკოდ, ზოგიერთა ვოსტორგოვიით, ენის შეცდომად გამოჰყავს მკითხველის თვალში. მაგრამ თვითონვე გრძნობს, რომ ამას მკითხველი წვრილმან რამეებად ჩასთვლის და ასეთს ხერხსა ხმარობს: „ჩვენ შეგვეძლო ოცჯერ მეტი სიმახინჯე ენისა დაგვესახელებინა; მაგრამ მკითხველი დაგვემდურებოდა, თავი ნუ მოგვაბეზრე გოგებაშვილის ენის სიმახინჯითაო, და ამიტომ მეტს არაფერს ვიტყვითო“ ეს ჩვეულებრივი ოინია ჩვენის გრამატიკოსისა: სადაც საბუთები არ აბადია, იქ ფონში გასვლისათვის მამაცურს ფშუტა ფრაზას, რათა მკითხველს თვალი აუბას და სიმართლე არ დაანახოს. რამდენად ეშინიან მას სიმართლისა სჩანს, სხვათა შორის, იქიდან, რომ ჩემ უკანასკნელ წერილის გათავებას არ დაუცადა და მის წინააღმდეგ გამოჰქიმა „კოლხიდაში“ წიკლაკიანი წერილი, რომლითაც უნდოდა დაეჩრდილა ჩემის წერილის სიმართლე მკითხველთა თვალში და შთაებეჭდილება შეეს უსტებინა; მაგრამ ამაოდ ჩაუარა, ვგონებ, ამ არა საკადრისმა ხერხმაც.

დავსტკბეთ ახლა ჩვენის რეფორმატორის **სიგრამატიკო** სიბრძნით და გავითვალისწინოთ ჩემი უვიცობა ქართულს გრამატიკაში:

მე მაქვს ნახმარი: მივწერავ. ბ-ნი სილოვანი ამას მახინჯ ფორმად სთვლის და ბრძანებს: უსათუოდ უნდა იყოსო: მივწერ, ჩემ მიერ ნახმარ ფორმას გაიგონებთ ყველგან ქართლსა და კახეთში და იქნება დასავლეთ საქართველოშიც, ზოგიერთა კუთხეში მაინც. ახლა ვიკითხოთ: საიდან გაჩნდა ამ ზმნის ბოლოში მარცვალი ავ? იქიდან, ბატონებო, რომ ამ ზმნას ორი დასაწყისი სახე აქვს: წერა და წერვა, პირველი სახე სახელი არსებითია, მეორე—ზმნის ფორმას შეადგენს. სწორედ ამ უკანასკნელმა დაბადა **ვწერავ**, როგორც ზმნებმა: კერვა, კითხვა და ხედვა წამოშობეს: ვკერავ, ვკითხავ და ვხედავ. სასტიკის გრამატიკოსის თვალსაზრისით თუ შევხედავთ საგანს, უკანასკნელი ფორმა უფრო კანონიერია, ვიდრე პირველი; მაგრამ „**ვწერ**“ უფრო მსუბუქია, არავითარ ორ აზროვნობას არა ჰბადავს და ამიტომ ბევრნი მას ამჯობინებენ. ყოველ შემთხვევაში არავის საფუძველი არა აქვს მახინჯ ფორმად ჩასთვალოს **ვწერავ**; მას თუ მეტი არა, ნაკლები საბუთი მაინც არ აქვს თავისი არსებობისათვის.

ჩემს სტატიაში არის: მუნჯურს მეთოდზე. უნდა იყოსო: მუნჯურ მეთოდზე. რა საბუთით? რისთვის აშორებთ ზედსწორულს მიცემითის ბრუნვის დაბოლოებას, რი-დესაც ეს დაბოლოება განსაზღრულს მნიშვნელობას აძლევს მას? მაშ იხმარეთ ასეთი ფორმა: მუნჯურ მეთოდმა, მუნჯურ მეთოდო, და ამ შეკვეცით გაფურჩქვნილი ფორმა ქართულის ბრუნვისა კუდა ფორმად გადააქციეთ. ეს ხომ უკან დახევა იქნება ჩვენის ენისა, რადგანაც ზედსწორული წინ უძღვის სახელ არსებითსა ჩვენს ენაში და თუ იგი მოკლებულია ბრუნვის დაბოლოებას, მკითხველი იმყოფება გაუგებარს მდგომარეობაში იქამდინ, ვიდრე სახელ არსებითს ბოლომდინ არ წაიკითხავს.

მე მაქვს: **ამშვენებს**. უნდა იყოსო: აშვენებს. პირველი ფორმა უფრო კანონიერია, ვიდრე მეორე, თუმცა არც ეს არის მახინჯი. ქართლ-კახეთში მხოლოდ პირველს ფორმას გაიგონებთ, და მან დაბადა აქ მეტად სიმპატიური სახელი ქალისა—მშვენო. სახალხო პოეზიაშიაც მხოლოდ პირველი ფორმა იხმარება. და ამის საფუძველს იძლევა თვით გრამატიკული წარმოშობა სიტყვებისა. როცა სახელ არსებითი ზედსწორულის და მიმდეობის ფორმას მიიღებს, ძლიერ ბევრს შემთხვევაში თავში მოიბამს ასოს მ. ხვნა—მხვნელი, სმა — მსმელი, ხსნა — მხსნელი, ქადაგება — მქადაგებელი, ზრახვა — მზრახველი და მრავალნი სხვანი. ამ მაგალითების მსგავსად სახელ არსებითს **შვენება** თავში მოუბამს ასო მ და გამოსულა—მშვენიერი. ეს ფორმა ჩუბინაშვილს ბევრს ძველს და ახალს წიგნში შეხვედრია და ასე განმარტებს იგი თავისს ლექსიკონში: „მშვენიერი—ლამაზი, მშვენიერი ქალი, მშვენიერი ადგილი, მშვენიერ-მეტყველება“ და სხვანი. თავისს რუსულ-ქართულს ლექსიკონში რუსულს სიტყვას—прекрасный სინარგმნის ასე: მშვენიერი. აქვს მას ასეთი ფორმაც იქავე: მშვენება, მშვენობა. ერთი სიტყვით, ამ სიტყვის თავში ყოველ შემთხვევაში სვამს ასოს მ. იგი მოკლედ იხსენიებს მეორე ფორმასაც სხვა ადგილას: შვენება, შვენიერი. სამწუხაროდ, წვენს მეორე მელექსიკონეს საბა ორბელიანს კრინტიც არა აქვს დაძრული ამ სიტყვის შესახებ. სახალხო პოეზიაშიც ასეთ გამოხატულებას შეხვდებით: მშვენიერი ხარ, ხოხობო, ბოლონი გაგეშალოსა. ერთი სიტყვით, ფორმა „მშვენიერი“ უნდა ჩაითვალოს საზოგადო ეროვნულ ფორმად, ხოლო მეორე ფორმა **შვენიერი** პროვინციალიზმად, თუმცა მახინჯ ფორმას მას ვერ ვუწოდებთ.

იაკობ გოგებაშვილი.

(დახახრული იქნება).

მდებიც იყვნენ: მზრის უფროსი, სარჯო ამკრეფ-ინსპექტორი სიმხედრო საშოო ინჟენერი და წარმომადგენელნი სტეფო და მიწის მზომელ ჯეკებისა, სახედმწიფო ქონებათა სამმართველოსი, ადგილობრივ მოდგმის და ერთი სამხ. ტრო წევრი ქართველებიდან. მოიწვიეს ადგილობრივ რუსთა მცხოვრებნიც თავთავიდან საზოგადოებიდან რამდენიმე კაცი. რუსები სამ საზოგადოებიდან დაითვალა, ამათ ენდა დაელოთ ფასი, ადგილის მიხედვით. მიდგის და ქართველების წარმომადგენელთ შეეფასებინა სიყვანი 50 კ. ვიდრე 3 მანეთამდე. ადგილობრივმა რუსებმა კი 3 მ. ვიდრე 12 მანეთამდე. რასკვირველია, უკანასკნელთ სულ სხვა განზრახვა ჰქონდათ. მათ არც გამოსასყიდი ჰქონდათ და არც სასყიდელი, მაგრამ სტეფოდან ადგილის ფასი ისე უნდა დაედოთ, რომ ადგილობრივ მკვიდრთ ხელი არ მოეცარათ ადგილის ყიდვა-გაყიდვაში. ამიტომ ეს